

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto skupaj naprej . . . K 28—
pol leta 14—
četrt leta 7—
na mesec 2-50

za Nemčijo:

celo leto naprej K 33—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto naprej K 38—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakma.
Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Šnallova ulica št. 5, telefon št. 53.

Izkušnja vsak dan zvečer izvešči modelje in praznike.

Inserati se računajo po porabljenem prostoru in sicer: 1 mm visok, ter 63 mm širok prostor: enkrat po 8 vin, dvakrat po 7 vin, trikrat po 6 v.
Poslano (enak prostor) 16 vin, parte in zahvale (enak prostor) 10 vin.
Pri večjih insercijah po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

dostavljen na dom ali če se hodi ponj:

celo leto naprej K 26-40 | četrt leta 6-60
pol leta 13-20 | na mesec 2-20

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Šnallova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Naše uradno poročilo.

Dunaj, 27. decembra. (Kor. ur.)
Uradno se razglasi:

VZHODNO BOJIŠČE.

Armada fronta general-feldmaršala von Macken-sena.

Na Velikem Vlaškem napreduje boji ugodno navzlic nastopu znatnih ruskih ojačenj. Ob dolgem Calmatniolu smo pridobili na prostoru. Jugo - zapadno od Romnicul - Saratu so čete generala von Falkenhayna v petdnevni bitki predrle močno utrjene sovražnikove pozicije v širini 17 km. Tu je bilo vjetih od 22. decembra 7600 vojakov, večina Rusov in vpljenih 27 strojnih pušk. Sovražnik je imel izredno velike izgube na mrtvih in ranjenih.

Armada fronta general-obersta nadvoj. Jožefa.

V obmejnem prostoru vzhodno in severo - vzhodno od Kezdivasarsela živahneje bojevanje. Sicer v visokem snegu le praske in streljanje artiljerije.

Armada fronta general-feldmaršala princa Leopolda Bavarskega.

Severo - zapadno Zatoš so pripeljali avstro - ogrski oddelki po uspešnem pohodu 34 vjetnikov in 2 strojnih pušk.

ITALIJANSKO IN JUGOVZHODNO BOJIŠČE.

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, iml.

Nemško uradno poročilo.

Berolin, 27. decembra. (Kor. ur.)
Wolffov urad poroča:
Veliki glavni stan.

ZAPADNO BOJIŠČE.

V loku pri Ypresu in na severnem bregu Somme pri opoldan jas-

nem vremenu silni topovski boji, ki so zvečer, ko je pričelo deževati, zopet ponehali. V zračnih bojih so izgubili sovražniki 9 letal.

VZHODNO BOJIŠČE.

Fronta general-feldmaršala princa Leopolda Bavarskega.

V odseku Graberke, severo-zapadno Zatoš, so pripeljali avstro-ogrski oddelki z uspešnega podjetja 32 vjetnikov in 2 strojnih pušk seboj.

Armada fronta general-obersta nadvoj. Jožefa.

Izvešči živahnega patrulliranja, ki je mnogokrat dovedlo do za nas ugodnih spopadov s sovražnikom in razen artiljerijskega ognja od časa do časa vzdolž višin ob vzhodnem bregu Zlate Bistrice le neznatno bojevanje. V dolini Otloz artiljerijski boji.

Armada fronta general-feldmaršala von Macken-sena.

Deveta armada je v petdnevem borenju na več točkah predrila močno iz več z žico prepletenih črt obstoječe, žilavo branjene ruske pozicije, ki so jugo - zapadno od Romnicul - Saratu v širini 17 km popolnoma zavzete. Tudi donavska armada je vdrila v fronto sovražnika, vzešči mu močno utrjene vasi ter ga je prisilila, da se je umaknil proti severu v tam pripravljene pozicije. Boji so bili srdliti. Za uspeh se je zahvaliti energiji vodstva in najpopolnejši vdanosti čet. Sovražnikove krvave izgube so zelo velike. Razen tega je pustil od 22. decembra 7600 vjetnikov, 27 strojnih pušk in 2 metali min v rokah IX. armade. Število vjetnikov pri donavski armadi znaša 1300.

V Dobrudži so v napadu na mostišče Macin izvojevali uspehi. Zrakoplovi in letalske flotilje so delovali uspešno za sovražnikovim hrbtom proti važnim železniškim in pristaniškim napravam.

MAKEDONSKO BOJIŠČE.

Nobenih večjih bojnih dejanj.

Prvi generalni kvartirni moister v. Ludendorff.

Sovražna fronta na Romunskem prebita.

Prva faza velike bitke za dohod k Seretu, kjer se nahajajo glavne ruske obrambne pozicije, se je končala za nas zmagovito. Po petdnevem ljutem borenju so predrle naše in nemške čete rusko fronto pri Romnicul - Saratu v širini 17 km ter so prisilile Ruse k umiku. Ker je izvojevala tudi donavska armada ob Calmatniolu znatne uspehe, smemo pričakovati, da se bo sovražnik kmalu na vsej fronti umaknil, ker bi se sicer izpostavil nevarnosti objeta.

Tudi v Dobrudži se razvijajo boji povsem ugodno. Tam drži sovražnik močno utrjeno mostišče Macin, kot zadnja in edino svoje oporišče na desnem bregu Donave. Napad združenih nemških, bolgarskih in turških čet na to mostišče napreduje in vse kaže, da je tudi usoda Macina že zapetena.

Na Romunskem vlada zadnje dni skrajno slabo vreme. Tem bolj je občudovati zaveznike armade, katerih nezlomljiva energija se ne ustraši mraza, snega in blata in ki navzlic vsem vremenskim neprilikam ne dajo sovražniku niti trenotek oddiha.

Zeneva, 26. decembra. Francoski vojaški strokovnjak Rousset piše, da je računati za zavzetjem Braile. Rusi naj svojo fronto čim najpreje umaknejo za Seret.

Makedonska fronta.

Angleško uradno poročilo.

26. decembra. Na fronti pri Dojranu so naše čete uspešno napadle sovražno glavno črto med Dojranom in jezdom in Deldilom. Sovražnik je imel resne izgube. Razdeljali smo več topovskih postojank. Naša letala so uspešno s bombami napadla kolodvor v Xanti ter neki sovražni transportni vlak. Neko sovražno letalo smo uničili, drugo prisilili, da se je spustilo na tla.

Francosko uradno poročilo.

26. decembra. Orientalna armada. Nič poročati razen artiljerijskega delovanja v loku Črne in blizu Bitolja.

Vojna z Italijo.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

26. decembra, 4. ura popoldne. Vzdolž vse fronte posamezno artiljerijsko delovanje, katero ovira slabo vreme. Na Krasu smo popravili svojo fronto južno Fajtega hriba, ker smo jo z napadom pomaknili naprej za kakih 300 metrov. Na nekem griču v zasedeni pokrajini smo našli 150 zabojev z artiljerijsko municijo, katero je pustil sovražnik za seboj.

Mir na italijanski fronti.

Mir na italijanski fronti traja dalje. Nikakih posebnih poročil ni. Naša uradna poročila naznanjajo lakonično: Položaj neizpremenjen, Cadorna pa toži o vremenu in pripoveduje, da je zopet padla kaka avstrijska granata v goriško mesto. Drugega nič. Po ofenzivi začetkom novembra so bili na italijanski strani posamezni poskusi za novo ofenzivo, ali so kaj kmalu ponehali in vršijo se le več ali manj hudi artiljerijski dvo-boji. Sedaj je tako že sedem tednov in kakor se kaže, ostane še pri tem, kajti Italijani se ne gibajo tako, kakor da bi sedaj pa sedaj zopet pričeli ofenzivo, marveč mirujejo in čakajo. Ali čakajo na naval avstro - ogrskih čet? Ali se hočejo odpočiti in zbrati tako, da bi vprizorili naskok, kakoršnega še ni bilo? Po gorah je sneg in tu je gotovo ovirano bojno delovanje, po goriški ravnini in po Krasu pa ni baš takega vremena, da bi bilo bojno delovanje nemogoče. Ali Italijani, ki so bili takoj po deveti ofenzivi napovedali ogromen nov napad in sicer za najkrajši čas, mirujejo in čakajo? Ali jih je morda obšla mirovna misel in uvidevajo, da bi bilo najpametnejše, odložiti orožje in se pobotati z nasprotnikom?!

Odstavljeni italijanski generali.

Uradni list naznanja, da so generalni poročnik Mirandoli in generalmajorja Vogliasindi in Carbons stavljeni na dispozicijo.

Potopitev italijanske bojne ladje v Adriji.

Rim, 24. decembra. Pri katastrofi v Jadranskem morju, katere žrtev

je neka italijanska bojna ladja, sta se vtopila tudi podpolkovnik v generalnem štabu Kalvatore in pomorski poročnik Parmegiani.

DROBNE VESTI IZ ITALIJE.

Radi pomanjkanja premoga bodo z novim letom ustavljene nadaljne skupine vlakov. Tako pade italijanski železniški promet od 206.000 na 120.000 kilometrov. Vendar naznanja vlada novo ustavljenje vlakov.

Novi vladni dekreti pooblašajo akcijske družbe Nobel - Dynamit in Metallurgica Italiana z velikimi razlastitvami za ustanovitev novih muni-cijskih tovarn v Avigliani in Buttigliori v Piemontu in v San Marcello Pistoeze v Toskani.

Zapadno bojišče.

Berolin, 23. decembra. (Kor. ur.)
Wolffov urad poroča:

Ze nekaj dni se v vojnih poročilih obeh strank komaj še omenja Somma. Cela bitka ob Sommi je v resnici pri kraju. Ko so se bili pred več kakor štirimi tedni zadnji infanterijski sunki žalostno izjavili, je tudi ogenj francoske in belgijske artiljerije jako ponehal, da je bilo branilcem mogoče novič zgraditi obrambne naprave, ki so bile mestoma samo še po bobnečem ognju razbiti jarki in granatni hki. Ti štiri tedni relativnega mira, ki jih je moral dati izčrpani napadalec branitelju, so enkrat za vselej odločili usodo bitke ob Sommi. Danes je na celi fronti ob Sommi zopet nastal sistem izdelanih jarkov. Žična ograja stoji celo pred najsrednjo linijo, celo tu leži posadka zopet v globokih varnih skrišališčih. Vsi napori in vse žrtve pet mesecev trajajoče ofenzive ob Sommi so bili zaman. Če bi se Angleži in Francozi lotili še kakage napada, bi morali začeti zopet od kraja, samo da so danes linije braniteljev močnejše in nepremagljivejše, kakor so bile 1. julija. Zakaj za prvimi za sovražni ogenj dosegljivim sistemom jarkov, čaka sovražnika več kakor tucat najmočnejših, v popolnem miru in z vso skrbjo zgrajenih brambnih linij. Kako izredno je oslabilena francoska ofenzivna sila ob Sommi, se razvidi že samo iz dejstva, da niso niti ob lepem vremenu zadnjih dni, ko so zamrzla tla omogočala porabo

LISTEK.

V megli, blatu in Ljubljani.

Luigi Calco.
(Konec.)

Čudno se mi je zdelo po poti v mesto, da srečujem toliko ljudi, ki so imeli mehurje pod rameni. Ko sem prvega vprašal po vzroku, mi je, misleč gotovo, da ga vprašam po njegovem imenu in poklicu, glasno dejal: Bik, zarobljenca mrcina. Prepričan, da od tega ne dobim pravega odgovora, vprašal sem isto nekega gospoda prijaznega obraza in z mehurji pod rameni. Ta gospod je bil pa ves drugačen. Prijazno mi je rekel: Za plavanje, da ne utonemo v naših mlakah in blatu.

Lepo sem se mu zahvalil in krenil v kavarno, da si s črno kavo poplaknem jezik. Pa mislite, da sem jo dobil! Prinesli so mi skledico, v kateri je bila tekočina rudeče barve. Poskusil sem in stvar je imela okus po kuhanem vinu. Ker sem si s prvo skledico komaj namočil svoj jezik, poklical sem drugo; ko sem se z drugo obližnil, vel sem plačati: »Dve rudeči kavi, 1 K 90 v. hvala lepa.« gostolela je brhka točajka, spravila v

svoj žep dva »begunčka« (= dve odtrgani polovici dveokrnega bankovca) in ni je bilo več.

Odhajajoč iz kavarne, sem se vsled tega dogodka spomnil svojega prijatelja Podplatarjevega Petra, ki je pred desetimi leti na ljubljanskem kolodvoru snedel šestdeset zemljic, ker mu je nekdo, rekel, da jih stane deset en krajcar ter odšel po opravkih.

Za svojih deset mesenih klobas sem s pravo silo kupil par podplatov, za svoje pleče pa pol litra laškega olja. Pa sem moral letati po Ljubljani prav do trde noči, da sem se znebil klobas in pladca.

Lačen sem bil potem kot volk. Zato sem se namenil k »Figovcu«, da si privežem dušo in telfo.

Toda, kako naj pridem k »Figovcu«? Mej tem se je naredila namreč z ljubljansko meglo pomešana egiptovska tema. Spoznal sem nisem prav nič več v Ljubljani, čeprav sem bil tam 1883. leta, ko sem šel našega pokojnega cesarja gledat, skoro cel teden ali pa še kako uro več. Zadeval sem se kar naprej v razne ljudi, ki so nosili v rokah goreče sveče, pod pazduho pa mehurje. In kakšne sem moral na to slišati: »Avša, bik, cepc, čuk, driska, ekonom, feifa, govčina, hribovec, irhovina, jur, krava, lišaj, mrjasec, neroda, osel, pijanec,

rokovnjač, sodrga, štor, tepec, ušivec, vol, zarobljenec, zgjanjar i. t. d.«

»Pa bi bil tem mehurjemcem privezal eno ali dve, če so te tako častili.« prekinil je pripovedovalca glavnika Dagarinov Gustelj.

»Ti lahko tako govoriš, Gustelj, ko si bil lepo doma, jaz sem pa kolovratil po megli, dežju, temi in Ljubljani. No, če pa po pravici povem, saj bi bil temu ali onemu prav rad eno primazal. Če pa tega nisem storil, sta bila vzroka dva. Prvič teh mehurjevcev vsled megle in teme nisem videl; drugič sem se pa bal, da ne bi zadel kakage moža s polumesem pod brado, potem bi bil pa lepo in za dolgo zamehurjen, jaz Blaž Bogataj.

Naenkrat zaslišim tedaj glasno kreganje: »Kaj boš ti govoril, jaz sem se že s Turki pretepaj pri Jajcih v Bosni in Cagovini!« »Molči, šolobarda, jaz sem pa podil 66. leta Premontezarje notri dol do Sv. Antona v Padovi.« »Tiho, mlada smrkovca, meni so pa v škofiji za piruhe že več kot desetkrat umili noge.«

Take in enake zabavljice sem slišal. Takrat je posvetil naenkrat žaromet na razkačene možje. Videl sem, da so vsi oboroženi. Nekateri so imeli na ramah metle, drugi lopate, tretji rovnice, vsi skupaj so bili pa stari že le od šestdeset let naprej.

Ko jih je objela bliščeča svetloba, napravili so vsi ti mladeniči »pozor« in zapeli v najlepši disharmoniji:

»Fantje se zbirajo
s kranjske dežele,
dekleta se jokajo,
kaj b'jo začele.«

Nemalo sem se čudil pojočim mladeničem. Rad bi bil koga vprašal, kako ljudje so ti oboroženci. Pa mi ni bilo treba vprašati. Me je nekdo prehitel kar z odgovorom: »Mestne pocestne barabe so že zopet pijane. So jim gotovo že zopet zvišali zaslužek. Namesto da bi sedaj bolj pridno ceste pometali in blato grabili, so se pa nažrili kot žolne.«

Ob bliščeči svetlobi sem tudi spoznal, da sem ob Dunajski cesti in ne daleč od »Figovca«, kamor sta me gnala grlo in želodec. Zapustil sem početo mestne poduradnike cestnega značaja in urnih krač krenil v staroslavno pribežališče voznikov, Gorenjcev in vseh drugih žejnih ljudi.

Ko sem stopil v zadehle prostore, je bilo vse natlačeno. Komaj sem se zrinil k mizi pri vratih. Pa sem ime srečo. Za soseda sem dobil kranjskega pota, s katerim se poznavam še iz fantovskih let. Nekoliko pred menoj je prišel in potrpežljivo čakal, da najde milost pred očmi brhke točajke. Pa je moral še po

mojem prihodu pol ure čakati na to. Da mu ni bilo dolgčas, sem mu pa družbo delal.

Končno naju je točajka vendarle milostno pogledala in vprašala, kaj bi rada. V bratskem soglasju sva ji odvrnila, da bi rada kaj prigriznila, če se kaj dobi. Tedaj bi jo morali slišati, kako je ta tičica lepo zapela: »Jetrca so tukaj in ledvice, kranjske in druge klobase, s hrenom in brez njega, bržole, zrezek, telečja in svinjska pečenka, piška v obari i. t. d.« Kar sline so se obema cedile, ko sva poslušala lepo petje okroglolične in jozične točajke.

Oba sva bila v silni zadregi, za kaj bi se odločila. Iz te zadrege naju je otela točajka z besedami, da gre v kuhinjo pogledat in povprašat, kaj je posebno priporočljivega. Čez dobre pol ure se je tudi res vrnila zopet k nama.

»Eno porcijo telečje pečenke se še dobi. Druge stvari so pa že vse snedli.« To je bilo vse njeno kratko, a manj jedrnatno poročilo iz kuhinje. Kakor iz enih ust sva se oba odrezala, da naj prinese pečenko.

Skoro je stal na mizi mej nama krožnik okusne pečenke. Nič ne rečem, lep košček je bil, za enega dovolj, za dva pa premalo. In midva s kranjskim potom sva bila oba lačna kot dva volka in s požljivimi očmi

trenutkov, napravili napada. Enaka pasivnost vlada v zraku. Pri jasnem nebu so nemška bojna brodovja letela na zapad. Tiho je postalo o staroslavljani angleški premoči v letalstvu. Angleško poročilo z dne 21. decembra, kateri dan je bilo vreme lepo, je moralo samo priznati izgubo štirih lastnih letal, dočim je moglo javiti, da je bilo le eno sovražno letalo razdrto. Bitka ob Sommi je torej končala s popolno zmago nemškega orožja.

FRANCOSKO URADNO POROČILO.

21. decembra popoldne. Živahno streljanje s topovi nekaj časa ponoči pri Louvemontu in na desnem bregu Moze. Od drugod se nič ne poroča.

22. decembra popoldne. Podnevi so živahno streljali s topovi pri utrdbi Hardaumont, pri Louvemontu in Les Chambrettes. Več presenetljivih napadov, izvedenih vzhodno St. Mihiela, v gozdu Gereshants in pri Chapelotte severno Celles in v dolini Fave, nam je omogočilo, da smo uničili male sovražne straže in da smo vneli nekaj sovražnikov. Na ostalem boljšeju od časa do časa streljanje s topovi.

23. decembra popoldne. V Champagni je poizkušal sovražni oddelk danes ponoči po živahnem obstreljevanju vdreti v naše črte zahodno Auberive; zlahka smo ga odbili. Ponoči je bilo na ostalem delu bojne črte mirno, izvzemši pri Hardaumontu in Chambrettes, kjer je sovražnik topniško močneje streljal.

24. decembra popoldne. Podnevi se ni nič zgodilo, le pri Hardaumontu na desnem bregu Moze je sovražnik močno streljal.

24. decembra popoldne. Ponoči je bilo na celi bojni črti primeroma mirno.

26. decembra ob 3. popoldne. Ponoči ni bilo razen precej močnega obojestranskega artiljerijskega delovanja v okolišju Lihons nič posebnega. — Letalstvo. Tekom dne 23. decembra je deset naših letal obstreljevalo kolodvor in barake v Nealcu in taborišča v gozdih Chaptre in Ourscamps.

26. decembra zvečer. Jako močno delovanje obojestranske artiljerije v odsekih Belloy - en Santerre in Fouquescourt. Povsod drugod časoma ponehajoča kanonada.

Joffre — francoski maršal.

Pariz, 27. decembra. (Kor. ur.) Vlada je sklenila, podeliti Joffreu za njegove odlične službe dostojanstvo francoskega maršala.

Portugalska blokirana?

Ženeva, 26. decembra. Lynsko časopisje javlja, da računa Portugalska z možnostjo, da bodo nemški podmorski čolni blokirali njeno obrežje. V Lizboni je zavladalo veliko razburjenje, ko je bilo signalizirano, da se nahaja blizu brega nenavadno velik podmorski čoln.

Angleži in Sirija.

Ženeva, 26. decembra. »Matin« javlja, da pripravljajo Angleži napad na Sirijo, da bi imeli proti Turčiji kaj v rokah.

sva v duhu požirala že božji blagoslov mej nama.

Kranjski pot, ki je sploh pameten mož, je z največjo duševno muko odtrgal svoje oči od dišeče pečenke in mi dejal z napol umirajočim glasom: »Veš, prijatelj Blaž, stara prijatelj sva. Ne bi bilo lepo, če bi se radi koččka ranjeka teleta sporekla in morebiti celo stepa. En sam naj sne pečenko. Sne naj jo pa tisti, ki bo boljše povedal čez tvoje ali pa moje mesto. Ali si zadovoljen?«

Tudi moje oči so kaj nerade zastutile pečenko. Toda človek ne sme zametavati prijateljskega nasveta in zato sem odgovoril kranjskemu potu: »Dobro, Fida, sprejem tvojo ponudbo; ker si ti teden starejši od mene, pa kar začni.«

S svojimi očmi zopet gledajoč pečenko, je spregovoril potovski Fida:

»Veš, pri vas je bila pa enkrat ena devica, ki še ni bila mati.«

Kar mrz me je spreletel, ko sem slišal te besede in že sem videl v svojem proroškem duhu, kako je izgledala pečenka skozi vedno žejni Fidoval goltanec v njegov nenasitni trebuh.

Z bridkostjo v srcu spomnil sem se našega ranjeka župnika Gašnerja Porente, ki so umrli ravno pred 25 leti. Naj bi jim svetila večja trobenta. Tistega leta so po novem letu oznanjali raz leco poroke, porode in druge take stvari. In tisto leto so nas strašno pohvalili, da smo se poboljšali. Rekli so: »Letos je bilo 60 porokov in mej temi samo 59 nezakon-

Homatije na Grškem.

Transport grških čet v Pelonez.

Lugano, 26. decembra. (Kor. ur.) Agencija Stefani objavlja naslednje obvestilo: Grške čete, med njimi tiste, ki so stale doslej v bližini Aten, namreč 2. divizija in 4. gorski topniški polk, kakor tudi elementi 12. (preveške) divizije so že pustile za seboj Korintski zaliv.

Atentat proti Venizelosu?

Solun, 26. decembra. (Kor. ur.) Agence Havas poroča: Neznani osebi, ki je kmalu za Venizelosom prispela v Solun, je pri arzenalu padel iz rok zavoj z bombami, ki je eksplodirala in neznanca ubila. Kakor se sodi, je bila bomba namenjena za napad na Venizelosa.

Vesti o miru.

»Frankfurter Zeitg.« javlja, da bo v zvezi z mirovno ponudbo centralnih držav v Kodanju neoficijalno mirovno posvetovanje, na katerem se bo brez ozira na Angleško (?) preiskalo, če so možna oficijelna mirovna posvetovanja.

Dalje poroča rečni list, da se s posredovanjem nekega nevtralnega že vrše v Kodanju med poslaniki v vojno zapletenih držav pogajanja glede nekaterih mirovnih vprašanj.

Take vesti seveda niso še prav nič zanesljive.

Ruska duma o mirovni ponudbi.

»Temps« priobčuje izjave voditeljev strank v ruski dumi glede mirovne ponudbe centralnih držav.

Podpredsednik dume, Dobrinskij je izjavil: Sovražnikova ponudba je prišla v času, ki je za pogajanja popolnoma neprimeren. Mirovna ponudba je dokaz, da je sovražnik izčrpan in bi rad končal vojno, ki presega njegove moči.

Zastopnik desnice Puriškičevič: V sedanjem trenutku je vsako pogajanje za mir nemogoče. Poudariti je treba, da so bili Nemci tisti, ki so zbrali uro za mirovni predlog. Naši jako dobro poznaajo naše razprave in naš sklep, voditi vojno do konca. Mir bo šele tedaj mogoč, kadar bomo mi v Berlinu.

Posl. Rodičev: Ni pogajanj z ljudmi, ki imenujejo pogodbe, katere so sami podpisali, papirnate cunje. Vojna se mora nadaljevati, mir se da skleniti samo na razvalinah pruskega militarizma, če naj bo mir soliden in časten.

Posl. Aleksandrov: Nemci mislijo, da je mirovna ponudba najbolj preprosta stvar na svetu. Toda njih predlogi so prišli prepozno. Nihče se ne bo dal po njih premočiti. Vojna se bo nadaljevala, ker je propad Nemčije neizogiben. Osveta, ki zadane ta narod brez morale, ne izostane.

Poljak Garusevič: Edini pogoj pod katerim je mogoč mir, je, da Nemčiji ne sme ostati nobeno tuje ozemlje. Alzacijo in Lotaringijo mora dobiti Francija. Slezijska - Holstein mora dobiti Danska. Slezijska in Poznanj morata priti k Poljski. Enakim pogojem se mora podvreči Avstrija.

Posl. Hakogen, zastopnik agrarcev, je rekel: Kmečko prebivalstvo bo z mirom le tedaj zadovoljno,

skih otrok. Lani je bilo pa 89 nezakonjskih otrok mej 165 porodi. Veseli me, da ste padli od 89 na 59 in upam, da bo drugo leto še boljše. Toda mož tega niso dočakali, ker so še tisto leto umrli.

Ves obupan nad seboj in pečenko sem premišljeval sem in tje, kaj bi odgovoril kranjskemu potu. Nekaj sem moral reči. In to kmalu, če ne se bo pečenka shladila. Končno sem napel svoje možgane in dejal:

»Enkrat je živel v Kranju človek, ki se ni prav nič bahal.«

Tedaj bi morali videti kranjskega pota. Prebledela so mu zakorela lica, ugasnil je žareči ogenj njegovih poželjivih oči in iz mukotornih prs se mu je izvil bolesten vzklík:

»Na, hudič, pa požri!«

Tega prijaznega poziva kranjskemu potu ni bilo treba ponavljati. Že je bila pečenka pred menoj in skoro sem jo hrustal in jedel. Pa moram reči, prav dobra in tečna je bila. Samo pošteno zaliti jo je bilo treba in to zalivanje je bilo zelo zamudno.

Vsled tega sem zamudil tudi nočni vlak in sem moral v Ljubljani prenočiti. Prenočil sem v hlevu pri domačem hlapcu, ki je kaj prijazen mož in dober prijatelj z nekim profesorjem, ki večkrat pri njem prenočuje.

Tako je bilo moje potovanje v Ljubljano. Želim Vam lahko noč.

Na te besede je pripovedovalec izpil svoje vino, plačal in odšel: jaz pa za njim, da bi mi ne bilo treba prenočiti v rojstnem kraju mojega tržaškega prijatelja.

še bo sovražnik tako ponižan, da ga bo za dolgo časa minilo veselje do vojne. Sedanja mirovna ponudba je samo past. Z vlado, ki si šteje v čast, da ne priznava nobenih pogodb, se ni pogajati.

Prezident dume Rodzianko je z ozirom na Wilsonovo noto izjavil, da trenutek za mirovna pogajanja še ni prišel. Ta se morejo začeti šele, kadar bo Nemčija popolnoma poražena in bo mogoče skleniti tak mir, da bo svet zavarovan pred novim krvoprelitjem.

Vodja kadetov Miljukov je izjavil, da v sedanjih razmerah sploh ne more biti govora o miru ali tudi le o kakem posredovanju. Vsak predlog bi ostal brez uspeha, ker bi bil tako za Rusijo, kakor za Nemčijo nesprejemljiv.

Posl. Šingarov je rekel, da je pridružitve Amerike eni ali drugi vojskovojuščih se strank nemogoče, ker bi takoj povzročila zapletitja med Ameriko in med Japonsko.

Švicarska nota za mir.

Nota, ki jo je izdala švicarska vlada v prid miru, je bila na Francoskem hladno odklonjena. »Agence Havas« javlja kratko: Francoski senat je potrdil, da se sploh ne pogaja s sovražnikom, ki ima zaseden en del francoskega ozemlja, ter je nedvomno izrazil, da naredi konec vojni le zmaga. — Glede Švice priznavajo francoski listi, da je v silno težkem položaju, tako v materijelnem, kakor v moralnem ozirom, da pa bo Francija na njeno noto ravno tako odgovorila, kakor na Wilsonovo. Tudi pišejo nekateri listi, da je zmaga entente v največjem interesu Švice, sicer pa pride popolnoma pod oblast Nemčije. Oficijozni »Temps« zavrača švicarsko noto posebno ostro in napada z vso ljutostjo Nemčijo.

Amerika in mir.

Amerikanska nota je bila na predlog republikanskega voditelja Manna sklenjena v ameriški poslanski zbornici. Reklo se je, da je udarila ura, ko Amerika lahko učinkovito uveljavi svoj vpliv za obnovitev miru in da na to ni več treba čakati. V Ameriki računajo na to, da se Wilsonovi noti pridružio še druge nevtralne države.

Italijanska grožnja Wilsonu.

Lugano, 26. decembra. Italijansko časopisje se je o božičnih praznikih obširno bavilo z mirovnimi notami. Prevladuje odklonitev in listi se obračajo bolj proti Wilsonu, kakor proti Švici. »Popolo d'Italia« grozi Wilsonu celo z japonsko vojno napovedjo.

Joffre o Hindenburgu.

Španski dnevnik »ABC« objavlja razgovor nekega ameriškega žurnalista z Joffreom, ki se je med drugimi izrazil o Hindenburgu tako: — Nesmiselno bi bilo trditi, da ima Hindenburg le posebno srečo. Gotovo pa je, da se vsakemu vojskovodji nudijo srečne okolnosti. Ko je Hindenburg prevzel vrhovno poveljstvo proti Rusiji, ni našel posebnih prijetnega položaja. Prva njegova velika sreča je bila, da se ni ustrašil vihr napadajočih sovražnih mas, temveč da se je poslužil baš one taktike, ki jo mora bistro misleč general v podobnih slučajih vedno uporabiti: dobitno armado razdeliti in potem uničiti posamezne njene dele. K temu je treba dobrih živcev, katerih ima Hindenburg, kakor se zdi, dovolj. Razentega je pripisovati velik del Hindenburgovih uspehov okolščini, da je znal vedno natančno zračunati, kako močan je sovražnik in da je pravilno presodil strategične pogoje nasprotnika. Nihče se ni motil o sovražniku, nikdar ga ni podcenjeval. Vedno je natančno opazoval vse sovražniške ukrepe, najmanjše njegove giblje in je skrbno preudaril vse mogoče posledice. Nikdar se ni dal prisiliti k hili, kadar se mu čas in kraj nista zdeli ugodna. Ako je bil napaden, je znal sunek izborni parirati, dokler ni sam zopet napadel. Kakor spreten borilec se je onetovano umaknil, da je potem izvršil strašen sunek. Hindenburg se ne veže na noben princip, na noben sistem. V vsakem položaju odloči takoj, kar je potrebno in uporabi to, kar se je naučil z veliko energijo. Nesporno so mu pripomogle k uspehom njegove izvršne čete, ki ga strastno ljubijo in mu brezmejno zavpajo. Pripomniti je seveda, da ima dober general vedno dobre voljake, ker vedno znova podžiga njihov nonos in doseže s tem boljši razvoj njihovih zmognosti. S slabimi četami dober general še ni nikdar zmagal, slab general pa je bil navzlic dobrim četam že mnogokrat poražen.

Vse s parlamentom?

Dunaj, 25. dec.

Politični krogi z napetostjo pričakujejo prvih činov nove vlade. Objavljeni program Clam - Martinicevega kabineta poudarja sicer opetovano zelo odločno, da se hoče nova vlada postaviti na ustavno stališče, toda nikdo ne dvomi, da je program sicer prav malo konkreten. Katere »potrebne predpogoje za vzpostavitev popolnih ustavnih razmer« je treba ustvariti? Kako hoče vlada »izravnati pota za parlament«? Ko bi bila vlada rekla manj, bi bila več povedala. Prvi predpogoj za vzpostavitev ustavnih razmer je sklicanje parlamenta. Ako bi bila vlada naznanila javnosti, da smatra sklicanje državnega zbora za njeno prvo in najvažnejšo nalogo in ne le za svoj »visoki cilj«, bi bila že vnaprej onemogočila razne dvoumne komentarje in se izognila sumljivi hvali gotovih krogov, ki ji skušajo (kakor so to delali pri Körberju in Spitzmülleru) vsiliti svoj program za saniranje notranjepolitičnih razmer. In ta program začnejo še vedno s § 14., nemškim državnim jezikom in podobnimi zahtevami, ki odgovarjajo morda interesom posameznih strank iz manjšine v državi, ne pa velikim interesom države same.

Da se take in podobne kombinacije še vedno porajajo in da se jim tudi veruje, ni čuda, saj se nova vlada opira izključno le na nemške stranke in že po svoji sestavi od vsega začetka ni reflektirala na podporo slovenskih strank. Stvaritelji novega kabineta so, kakor se poudarja v čeških krogih, knez Fürstenberg, princ Hohenlohe in princ Lichtenstein. Parlamentarni »pridodatek« novega kabineta je v splošnem skromen, pa še ta je izključno nemškonskacionalne barve. Nemci so poslali v ministrstvo dr. Urbana, toda politični krogi so si na jasnem, da sta njihova prava zaupnika v kabinetu dr. Bärnreither in železniški minister baron Forster.

Nemci so bili edini, ki so bili vprašani za mnenje, ko je grof Clam - Martinic sestavil svoj kabinet. Za nemške stranke se ni nihče zmenil in jasno je torej, da ne more obstojati med njimi in novim ministrstvom nikaka zveza. Ako sta v kabinetu poleg 9 Nemcev (zdi se namreč, da bo treba tudi grofa Clam - Martinica šteti za Nemca) tudi 1 Čeh in 1 Poljak, se ne da niti reči, da sta bila ta dva ministra sprejeta »radi lepšega« — da bi namreč kabinet ne izgledal popolnoma nemško. Baron Trnka je tako izključno uradnik, da se ga ne sme šteti za reprezentanta Čehov (akoravno mu nočemo očitati, da se ne zaveda svojega češkega rodu), za galisijskega ministra pa vendar ne morejo napraviti Nemca; v ostalem je tudi dr. Bobrziński uradnik in nepolitičen minister.

O novem ministrskem predsedniku širijo nemški listi baš za praznične razne senzacije vesti in zlasti nemški listi s Češkega poudarjajo, da je grof Clam - Martinic vnet za nemški državni jezik in za druge notranje reforme v zmislu nemškega programa. »Reichenberger Ztg.« ve povedati, da so nemške stranke odobrile vstop dr. Urbana in dr. Bärnreitherja v Clam - Martinicov kabinet le, ko jim je ministrski predsednik izjavil, da bo 1. njegov kabinet izrecno Nemcem prižazen in da bo 2. izvenparlamentarnim potom uredil razmere na Češkem še v januarju, vsekakor pa še pred sestankom državnega zbora. Posl. K. H. Wolf pa je povedal korespondentu »Leipziger Neueste Nachrichten«, da je grof Clam - Martinic izjavil nemškim poslancem, da bo izvršil »veliko« ukrepov, ki njegovim rojakom (i. e. Čehom) ne bodo prijetni.

Gotovo je, da podobne vesti niso povsem izmišljene in da morajo torej slovenske stranke biti budno na straži. Potrjuje se sedaj tudi, da je grof Clam - Martinic s še 5 svojimi tovariši grofom Des Foursom, grofom Alfonzom Mensdorffom, grofom Josipom Nostitzom, baronom Parischem in knezom Alfredom Windischgrätzom izstopil iz volivnega odbora češkega konzervativnega veleposlanskega. Ker le-ta ni odobril rezolucije, ki je hotela gotove dogodke v češki javnosti zlorabiti za oster nastop proti češkim meščanskim strankam.

Vsi ti pojavi nam morajo biti v resnem času resno svarilo. Dokler se novi kabinet ne postavi odločno in izrecno na stališče, da bo vsako notranjepolitično reformo predložil parlamentu v razpravo, posvetovanje in rešitev in dokler ne obvelja načelo, da je obnove Avstrije mogoča le v sorazmerno vsem in vsemu narodu, tako dolgo novo ministrstvo ne sme pričakovati, da mu pridejo slovenske stranke z zaupanjem naproti.

Kronanje na Ogrskem.

Cesar in cesarica sta se dne 27. decembra dopoldne odpeljala z Dunaja na kronanje v Budimpešto. Z njima se je odpeljal tudi cesarjevi Franc Jožef Oton. Na celim potovanju do Budimpešte je prebivalstvo na vseh postajah prirejalo vladarju navdušene ovacije. Prvi oficijelni pozdrav na ogrskih tleh je bil na postaji Marchegg, še slavnostnejši je bil v Požunu, najbolj slovesen pa seveda v Budimpešti. Mesto je bilo vse v zastavah in po vseh ulicah od kolodvora se je kar trlo občinstva. Opoldne je vojaštvo postavilo korodon od kolodvora do dvorca.

Dvorni vlak se je pripeljal ob 2. popoldne. Cesar in cesarica sta bila od občinstva navdušeno pozdravljena. Najprej je ogovoril vladarsko dvojico ministrski predsednik grof Tisza, potem pa budimpeštanski župan dr. Barczy. Županova hči je izročila cesarici krasen šopek.

S kolodvora se je cesarska dvojica s spremstvom peljala skozi mesto v kraljevski dvorec v Budo. Ob cesarjevi kočiji s četverimi konji so jahali krasno oblečeni jezdec. Na celim potu so grmeli eljen - klci. V dvorcu je cesarja in cesarico pozdravil najvišji maršal.

Budimpeštansko časopisje je priobčilo povodom prihoda cesarske dvojice na kronanje slavnostne članke, vlada pa je odredila, da bo na dan kronanja počivalo vse delo v državnih in sodnih pisarnah, v trgovskih ter industrijskih podjetjih.

Razne politične vesti.

— Avstrijska poslanska zbornica. Izmed državnih poslancev jih je od zadnjega zasedanja 24 umrlo. V vojni so padli štirje, dva sta v ruskem vjetništvu, štirje so bili odpeljani na Rusko in so tam internirani, dva poslancev sta odločila mandate, 16 poslancev pa ne bo moglo izvrševati svojih mandatov.

— Kramar pomiloščen? Z Dunaja poročajo: Govori se, da je bil na smrt obsojen poslanec dr. Karel Kramar pomiloščen na 15 let težke ječe, poslanec dr. Rašin na 10 let, redakcijski tajnik Červenka in agent Zamazal pa vsak na 5 let.

— Najnovejša senzacija. Zlasti v zadnjih mesecih mnogo imenovani guverner dunajske »Bodenkreditanstalt« dr. Rudolf Sieghart je odstopil. Sieghart je bil najprej žurnalista. S svojim izrednim talentom je vzbudil tako pozornost, da je bil poklican v ministrstvo, a je kot sekcijški šef v ministrskem predsedstvu igral veliko in važno vlogo ter imel zelo velik vpliv na vso notranjo politiko. Pred nekaj leti je postal guverner »Bodenkreditanstalt« in je ta zavod zelo povzdignil ter razširil njegov delokrog.

— Razpust društva čeških železničarjev. »Wiener Zeitung« objavlja, da je notranje ministrstvo z dekretom z dne 4. decembra 1916, št. 23.207 M. J. temeljem § 24 zak. št. 134. razpustilo društvo »Zemská jednota zřizenců dráh v kralovství Českém«.

— Nemški vojni cilji na Balkanu. »Frankfurter Zeitung«, ki zastopa glede nemških vojnih ciljev zmerno strujo, piše: Zadnji vojni dogodki na vzhodu so odstranili neugodnosti naše kontinentalne pozicije, mi, donavska monarhija, Bolgarija in Turki smo se združili, da si napravimo proti Rusiji boljše meje, kakor je to mogla storiti politika 19. stoletja. Rusija je s svojo balkansko politiko zasledovala cilj, da bi s pomočjo balkanskih držav dobila Carigrad. V to svrhu je predvsem podpirala Srbijo, ki se ji je zdelo najpripravnější pomočnik. Sedanja vojna je vse spremenila: Bolgarija je prevzela vodilno vlogo na Balkanu in cilj entente je le še Srbijo obvarovati pogina. Iz tega izvira za centralne države dvoje konsekvenc: eksistenca Turčije kot evropejsko - azijske velesile mora biti zasiecurana. Bolgarija na mora ostati vodilna država na Balkanu s tem, da dobi Makedonijo in bolgarsko dole Srbije ter Romunije. To je jedro

bodoče nemške politike na Balkanu. Kako se da s tem principom spraviti v sklad eventualna obnovitev samostojne Srbije, Črne gore in Albanije, to je problem drugega reda, ki ne more onemogočiti mirovnih pogajanj. Vsled padca Rumunije je ententa izgubila možnost, potlačiti Bolgarijo in dvigniti Srbijo. Zato je postalo romunsko vprašanje eden glavnih vojnih ciljev entente. Mi se moramo vprašati, nam li nudi romunska država v svoji dosedanj obliki zadostno zavarovanje naše vzhodne flanke (proti Rusiji). Dosedaj še ni jasno, kdo je kriv sedanje romunske politike. Vsekakor pa bo treba Rumunom zlonit zobe, s katerimi so nas ogrožali. Ali je s tem ciljem združljiva sedanja dinastija, državna forma, o tem nočemo razpravljati; tudi o tem ne, kako je urediti romunsko vojaško vprašanje. Rusija, ki svojega vojnega cilja ni dosegla, bi morala priznati te posledice: svobodno Turčijo in Veliko Bolgarijo kot prijateljici centralnih držav, Poljsko in Romunijo kot njih zanesljivi sprednji straži proti vzhodu. Tako bi se dal mir med narodi že sedaj dosegati, kajti o zapadnih mejah bi bil sporazum z entento lahko mogoč.

Vesti iz primorskih dežel.

Odlikovanje. Gosp. prof. B. L. Ovrč, katerega lepe dopise s fronte v »Naš. Jed.« smo večkrat ponatili, je odlikovan z viteškim redom Franca Josipa na traku hrabrostne svetinje.

Učiteljstvo goriškega šolskega okraja bo dobivalo svoje službene prejemke od 1. januarja 1917 dalje potom plačilne nakaznice poštno-hranilnišnega urada na Dunaju. To se prizadevanje naznanja, da ne bo vznemirjanja, ako bi pošiljatev mesečnih zneskov za kak dan zakasnila.

Dve žrtvi obstrlejanja goriškega mesta pred cesarico. Naša cesarica se je udeležila božične in rezervni bolnišnici 11 na Dunaju (ortopedična bolnišnica in šola za invalide). Ko je cesarica razdeljevala darove med nekatere posebno odlikovane vojake, je zagledala v dvorani tudi dve deklici, žrtvi italijanskega obstrlejanja goriškega mesta; pred cesarico sta stali mala Pirina Cociancio, kateri je granata odbila obe roki, in mala Carmen, kateri je granata odtrgala eno nogo. Dunajski listi poročajo, da je cesarica kazala gorko sočutje za obe nesrečni deklici in ju tolažila z lepimi besedami.

Umrl je v Kandiji pri Novem mestu gosp. Rajko Žnidarčič, mnogoletni župan občine Renče na Goriškem, star 77 let. Naj počiva v miru, preostali nam so žalje!

Županstvo Vrtojba, sedaj na Verdu št. 105, pri Vrhniku na Kranjskem, potrebuje naslove sedanjega bivanja svojih občinarjev radi dostavljanja uradnih spisov, ki čakajo na nje. Vsi, ki niso še naznanili svojih naslovov, naj storijo to takoj. Verd, dne 27. decembra 1916. Ivan Koglot, župan.

Zaplemba premoženja. Deželna sodnija v Zadru je odredila zaplembo premičnega in nepremičnega premoženja: Vida, Nikole in Labuda Srzentića, Vida in Krsta Pavlovića, Jova Kalostra, Lazarja Mitrovića, Gjura in Jova Mikovića, Vida Znoeviča, Tome Mainiča, Krsta Franovića, vsi iz občine paštrovske v Boki Kotorski, ki so bili obsojeni na težko črno 10 let radi izdajškega zločina. Jednako je zaplenjeno premoženje Save in Mila Mitrovića iz iste občine. Oba sta bila obsojena na smrt. Na Mitroviću Milu se je izvršila smrtna kazen, Savi je kazen premenjena na 15 let težke ječe.

V ruskem vjetništvu se nahajajo po poročilih, došlih informacijskemu uradu v Vagni pri Lipnici: Fran Lavrenčič iz Koprive, 23 let star, v Orenburgu; Fran Legiša iz Devina, 21, v Kurganu, gub. Tobolsk; Josip Luznik iz Gorice, v Romanovu Borisoglebskem, gub. Jaroslav; Alojzij Leban iz Grahovega, 22, v Kirkandu, gub. Ferkana; Josip Lipičar iz Gorice, 30, v Kirsanovu, gub. Tambov; Stanislav Marušič iz Standreža, 21, v Kurganu, gub. Tobolsk; Fran Macarol iz Tomaja, 20, v Harkovu; Ign. Mavrič iz Kojsega, 34, v Tobkibabinsku, gub. Orenburg; Jakob Mrevlje iz Žirja, 21, v Tomsku; Jakob Mrak s Ponikev, 33, v Viatki; Josip Maraž iz Števerjana, 23, v Petrovskem, gub. Saratov; Alojzij Milič iz Zvonika, 35, v Kurganu, gub. Tobolsk; Iv. Mrak iz Sv. Lucije, 28, v Orenburgu; Josip Manfreda iz Kobarida, 23, v Čermiraru; Ivan Makovič iz Aibe, 21, v Harkovu; Anton Hojak iz Čepovana, 30, v Orenburgu.

Tretja nemška ljudska šola v Pulju. Okrajni šolski svet v Pulju pozivlje mestne družine na sestanek, na katerem naj se izjavijo o nemški ljudski šoli, katero hoče ustanoviti upravna istrska komisija v Pulju. N

razglasu pa je pogrešen datum, tako da se ne ve, ali ima biti ta sestanek v soboto 6. januarja ali v ponedeljek 8. januarja 1917. »Hrvatski list« pravi: »Opozarjajo se hrvatski roditelji na to, da nenavzočnost na sestanku velja v smislu razglasa za priloženje nemški šoli. Vsekakor bo moral biti sestanek kasneje od določenega dne, ker je dan napačno naveden. Dotle bomo imeli še priliko, da v stvari podamo svoje stališče.«

Nov odvetnik. V Malom Lošnju je otvoril svojo odvetniško pisarno dr. Ivan Antončič in je bil dne 11. decembra vpisan v listo odvetniške zbornice v Trstu.

Mohorjani v Konjicah na Štajerskem so velikodušno naklonili svojim nesrečnim rojakom iz solčne Goriške znesek 89 K. Blagim darovalcem naša najiskrejša hvala. — Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani.

V Pazinu je umrl notar dr. Josip Cech, 78 let star. V Bujah v Istri je umrl odvetnik dr. Ivan Franco.

Nabavljanje olja direktno od producentov je v Istri prepovedano. Deželna upravna komisija je dooznala, da privatniki in korporacije nabavljajo in rekvirirajo olje direktno od lastnikov preš. Ker je po cesarski naredbi z dne 21. avgusta 1916 D. Z. L. 261, oziroma namesništvenem razglasu z dne 12. novembra 1916 P. L. S. in št. 47 vse olje v Istri zaseženo in je edino deželna upravna komisija v Poreču pooblaščen, dajati dovoljenja za nabavo olja, se javno naznanja, da tisti, ki nabavljajo olje brez rečenega dovoljenja, zagrešajo prestop, ki ga kaznujejo politične oblasti in dotičnik izgubi tudi nabavljeno olje.

Hrvatska krajevna imena v Dalmaciji. V naredbenem listu za c. in kr. armado št. 230 z dne 16. decembra se nahaja prikratk za Ercegovni hrvatsko ime »in Ercegovni« mesto tuje oznake Castelnovo. Tako je tudi odpravljeno tuje nazivanje Ragusa, Cattaro, Spalato itd. Tudi Krk, Cres itd. se navajajo s hrvatskim imenom, kar je edino prav in v redu. Treba v tem pogledu storiti še nadaljne korake, kajti v uradnih poročilih nahajamo še obilo laških spak za hrvatska in slovenska krajevna imena.

Uporaba telefona za privatnike na Reki. Po izbruhu vojne v Italijo je bila omejena javna uporaba telefona v mestu in privatnik je mogel po telefonu govoriti samo z oblastmi in kasneje z zdravniki, dočim privatniki med seboj niso mogli govoriti. Kakor se čuje, se sedaj zopet uvede telefonska uporaba za privatnike.

Kdo kaj ve? Družina Antonia Paljka, 50 let starega, iz Volčjedrage, nima o njem nikake vesti od začetka avgusta, ko je bežala z doma. Družina se nahaja v vasi Suho št. 6 pri Škofji Loki na Kranjskem ter se s tem naznanja njen naslov Antonu Paljku, ki služi pri Lir. 5.

Kdo kaj ve? V četrtek, dne 14. decembra t. l. je odšel od svojega doma 13letni deček Stanislav Furlan. Deček je za svoja leta slaboten, ima črne lase, črne obrvi, kostanjeve oči, je okroglega lica, nosi siv jopič, kratke hlače, bele volnene nogovce in okroglo (italijansko) čepico. Govori slovensko. Ako bi kdo kaj znal o njem, naj to proti povrnitvi stroškov naznani na naslov: Ivan Krbač, Dutovlje, Primorsko.

Jožef Vižin pri 27. črnovojniškem polku, 2. stotnija, sedaj v italijanskem vjetništvu, išče svojo družino iz Kronberga pri Gorici. Natančna pojasnila daje »Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani«, Dunajska cesta 38.

Dnevne vesti.

— **Deželni glavar dr. Ivan Šusteršič** je odlikovan z redom železne krone 2. vrste.

— **Novo prebiranje črnovojnih letnikov 1892. do 1898.** se vrši v času od 15. januarja do 5. februarja 1917.

Pri Jadranski banki, podružnici Ljubljana so subskribirali na peto vojno posojilo: Anton Demšar po okrajni hranilnici in posojilnici, Škofja Loka 1000 K; Neimenovan zavod 500.000 K; Marica Zupan po Fr. Hauptmannu, Dolenjska cesta 100 K; Neimenovan 2000 K; Neimenovan 1000 K; Evgen Jarc, državni poslanec 5000 K; Neimenovan denarni zavod 5000 K; Posojilnica v Logatcu nadaljnjih 2000 K; Golob & Ko., Ljubljana 3000 K; Neimenovan, Ljubljana 7200 K; France Kos, Vinharje po okrajni hranilnici in posojilnici, Škofja Loka 4000 K; Pavle Demšar, Sv. Filip po okrajni hranilnici in posojilnici, Škofja Loka 1000 K; Neimenovan, Žužemberk 1000 K.

— **Ljudskošolske vesti.** Suplentinja Vida Božič je imenovana za povzornico učiteljice v Zagodcu,

suplentinja Julija Bantan za povzornico učiteljice v Žužemberku, Alojzija Vidmar je nameščena za suplentinjo v Radečah, ker ima učitelj Josip Polanc dopust radi bolezni, Katarina Plevnik je nameščena za suplentinjo v Dragatušu, ker je učitelj Tomaž Bitenc odšel k vojakom. — Nadučitelj Fran Golja iz Zalošč pri Dornbergu na Goriškem je prevzel suplenturo na štirirazrednici v Šmarjah, ker je tamkajšnji nadučitelj Valentin Mikuš odšel k vojakom.

— **Prva serija razglednic po originalih slov. umetnikov** (izdala »Umetniška propaganda« v Ljubljani, cena zbirki 2 K) je izšla in jo bo dobili prihodnje dneve v vseh trgovinah z razglednicami v Ljubljani in na deželi. — Ta izdaja je pri nas prva te vrste ter s svojimi sujeti in umetniško izdelavo daleč nadkriljuje razglednice tuje, ki se pri nas prodajajo. Razglednice so vložene v okusni originalni kuvert. V zbirki so zastopani Jakopič z dvema izmed najboljših njegovih slik in sicer »Anko« in »Ob košnji«. Sternen s svojo grandiozno »Magdaleno« in »Motivom iz Trogira«, Vavpotič s svojo srčano »Mojo malo«, žametasto »Rut« in delikatnim »Ljubimkanjem«. Tudi Tratnikova slika »Materna radost«, Klemenčičev »Deček z jabolk« in Gasparjeva »Ob zibelki« so izbornoreproducirane in odgovarjajo popolnoma svojim krasnim predlogom. — Umetniški propagandi je in krasnemu uspehu le čestitati. Razpečavo zbirke je prevzela za celi slovenski teritorij trgovina Tičar v Ljubljani, na katero naj se detaljisti naravnost obračajo.

— **Pristojbina za brzojavke v Švico.** Od 1. januarja 1917 naprej znaša pristojbina za brzojavke v Švico in sicer v obmejnem prometu, za brzojavke iz Tirolskega, Predaljskega in Liechtensteina 9 vinarjev za besedo z najnižjo pristojbino 1 K za brzojavko, v ostalem prometu 13 vinarjev za besedo z najnižjo pristojbino 1 K za brzojavko. Temeljna pristojbina se od rečenega dne nadalje ne bo več pobirala v tem prometu.

— **Nepričakovana smrt.** Ker ni večerj dopoldne trgovca Ivan Jasenc na Starem trgu št. 11 a svoje trgovine nič odprl, se je to dozdevalo njegovim sosedom sumljivo, zlasti še, ker je bil sicer prav točen v tem oziru. Zato so poklicali ključavničarja, ki je vpriču uradnega organa odprl lokal in res se je udeležila sumnja. Jasenc je namreč ležal notri mrt, kakor pozneje dognano, zadet od kapi. Njegovo truplo so na policijsko odredbo prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu, lokal pa zaprli in oddali ključje policiji.

— **K. kr. posredovalnica za delo vojnih invalidov na Kranjskem, Deželni urad Ljubljana.** Dela iščejo: 1 čevljar, 1 hlapec, 14 za lahko delo, 1 krojač, 1 mlinar, 1 paznik za vodno sesalno, 2 za pisarniška dela, 1 postiljon, 6 pismonoš, 4 portirji, 5 nočnih čuvajev, 6 za železniške službe. Oddati je trafike: v Radomljah, Amburju in št. Ožboltu. Pojasnila daje c. kr. posredovalnica, ki se nahaja v ravnateljski pisarni c. kr. drž. obrtne šole, Gorupova ulica 10 I. nadstropje, vrata 33. Uradne ure od 9.—11. dopoldne in od 3.—5. popoldne.

— **Nesreča na železnici.** Med Rakomom in Postojno je te dni pograbil ponočni vlak infanterista Josipa Giba in ga vrge v stran s tako silo, da je Giba obležal mrtve od progi.

— **Sadlarski tečaj** priredi kmetijska šola na Grmu za mladeniče, ki se hočejo praktično izveščati v obrezovanju in oskrbovanju dreve, v cepljenju in gojitvi dreve v drevesnici. Tečaj bo trajal od 15. februarja, do 15. maja 1917. Kprejme se 12 vajencev v starosti od 15 let naprej. Sadlarski vajenci dobijo brezplačno hrano in stanovanje, v denarju pa po 10 K na mesec. — Prošnje, katerim je priložiti izpustnico ljudske šole in krstni list ali pa domovnico je vložiti pri ravnatelstvu kranjske kmetijske šole na Grmu, pošta Novo mesto na Kranjskem do 15. januarja 1917.

— **Viničarski tečaj** priredi kmetijska šola na Grmu za mladeniče iz vinorodnih krajev, ki se hočejo praktično izveščati v vseh potrebnih vinogradniških in trtničnih delih. Tečaj bo trajal od 15. februarja do 31. oktobra 1917. Sprejme se 8 učencev v starosti od 15 let naprej. Viničarski vajenci dobijo brezplačno hrano in stanovanje, v denarju pa po 10 K na mesec. Prošnje katerim je priložiti izpustnico ljudske šole in krstni list ali pa domovnico, je vložiti pri ravnatelstvu kmetijske šole na Grmu, pošta Novo mesto na Kranjskem do 15. januarja 1917.

— **Ponesrečen se je v premogokopu v Trbovljah 17letni delavec** Alojzij Klemenšek. Pripeljali so ga v deželno bolnišnico, kjer je vsled raznih poškodb umrl.

Vlomi na Spodnjem Štajerskem. Pri posestniku Antonu Verstovšku na Blanci pri Sevnici so tatovi ukradli 3140 K denarja in tri hranilne knjižice z vlogo nad 7700 K. Zapri so hlapca Fr. Dobrina in posestnikovega sinca Stefana Mirta. — V okraju Šmarje pri Jelšah se je zgodilo polno vlomov, a tatov niso izsledili. — V Pristavi so tatovi odgnali iz hleva Edvarda Zupana štiri žrebete in tri govedi, a so vse morali blizu hrvatske meje popustiti. Pri vlomu v župnišče jih je pregnala puška. Na kolidoru v Grobelnem so zapri mizar-skega pomočnika Alojzija Vuka, ki je na sumu, da je član tatinske družbe, ki straži ob štajersko-hrvatski meji. Pri Vuku so dobili mnogo denarja, povedati pa ni mogel, kje ga je dobil.

Mestna klavnica v Ljubljani. V času od 10. do 17. decembra se je v mestni klavnici zaklalo 121 volov, 5 bikov, 9 krav, 630 prašičev, 81 telet, 107 kostrunov, 14 konj; vpeljanega je bilo 959 kg mesa, zaklane živine se je vpeljalo: 1 goved in 9 prašičev.

— **Rumena izkaznica.** drama v 5 dejanjih, kulturna slika iz moderne Rusije, zanimiv dokument ameriškega mišljenja o kolosu na lončenih nogah, s Klaro Kimball Young v gl. vlogi, se predvaja od jutri petka do 1. januarja 1917 v tukajšnjem Kinoidesu. Pozorišče je deloma najtemnejša Rusija, deloma Amerika, dežela svobode. Senzacija prve vrste.

Grete Weixler nastopi danes zadnjič v štiridejanski dunajski drami: »Telo in kri za moje ljube«. — **Kino - Ideal.**

— **Jimni Valentine.** senzacionalen detektivski roman, se predvaja v torek, dne 2. januarja na splošno zahtevo še enkrat ter naj nikdo ne zamudi prilike, da si ga ogleda. Robert Warwick v glavni vlogi. **Kino - Ideal.**

Homunculus II. del je pripravljen in se bo uprizoril dne 3., 4. in 5. januarja 1917. Glavni vlogi igrata zopet znameniti nordijski igralci Olaf Fönnis in Frid. Küllne. z Nemškega gledališča v Berlinu ter gđ. Ferida, gđ. Lagart in gosp. Benzing. tudi z Nemškega gledališča v Berlinu. Prizori v tem filmu so visokodramatični ter jim je silen uspeh zagisuran, ker daleko nadkriljujejo prvi del tega filma. Dejanje se vrši v gorskih pokrajinah. **Kino - Ideal.**

Za novoletna darila. Vojške narodne pesmi za štiri glasove, vezano 1 K 50 v, v platno 1 K 80 v, po pošti 20 v več. Najlešje in najcenejše darilo! Naroka se tudi pri izdajatelju: Fran Marolt, Ljubljana.

Razne stvari.

— **Hindenburg** — častni doktor veterinarstva. Rektor in profesorski zbor veterinarske šole v Hannoveru je odločil, da ponudi Hindenburgu častni doktorat veterinarstva.

— **Knežji stan.** Madžarski listi trde, da bo podeljen knežji stan ogrskim magnatom grofu Lonyayu, grofu Berchtoldu, grofu Gezi Andrassyju in grofu Ervinu Schönbornu.

— **Velika globa za kavu.** Lastnik budimpeštanske kavarne »Café Parlament« Desider Scheffer je obsojen na globo 12.000 K, ker je svojim gostom dajal na skrivnem kavu ob prepovedanem času.

— **Tobak na fronti.** Dunajski listi javljajo: Vojaki na fronti dobivajo vsak dan gotovo množino tobaka in cigaret brezplačno. Zdej je bilo odredeno, da dva dni na teden ne bodo dobivali ne tobaka ne cigaret, ker so za Božič dobili večjo množino.

— **Po gostilnah v Italiji** se dobe za kosilo dvoje jedi, za večerjo troje, izmed jedi sme biti mesna samo ena. Sladke jedi se dobijo samo ob četrtkih in petkih. Za mesno jed velja sveže meso in mesne konzerve. Za kavu se daje sladkorja 15 gramov.

— **Obsojeni milijonar.** Posestnik in mlinar Juri Tomanovits v Vaji pri Zomboru na Ogrskem je večkratni milijonar, a še vedno ni sit. Sleparyl je z žitom in z moko in sicer ob sodelovanju dveh denarnih zavodov, a končno so mu vendar prišli na sled in ga obsodili na tri mesece ječe in na 5000 K globe.

— **Tri grame radija na leto** se povprek pridelava v kakih desetih tovarnah iz več stotisoč ton surovine. Da pridobe tri grame radija mora povrh delati še 25 oseb celo leto po devet ur na dan. Seveda na imajo pri dobljeni trije grami radija tudi primerno vrednost — več kakor poldrugi milijon kron. V Ameriki plačujejo za en gram radija več kakor 100.000 dolarjev.

— **Tuici na Bavarskem.** Ker se je oglasilo že mnogo ljubiteljev športa, ki bi se radi udeležili športnih zimskih priredb na Bavarskem, je vojaška oblast obvestila hotelirje, restavracije, penzije itd., da jim za te tuje ne bodo nakazana živila. Tudi

je izšla ministrska naredba, ki ukazuje, da je vsakemu tujcu v Monakovem povedati, naj svoje prebivanje v tem mestu skrajša.

— **Zvonenje na dan kronanja na Ogrskem in Hrvatskem.** Na vse župe je došla okrožnica, s katero se nalaga na dan 30. decembra, to je na dan kronanja dopoldne od pol desete do pol enajste zvonenje po vseh cerkvah. Dan pred ceremonijo in dan po ceremoniji se mora zvoniti zjutraj pol ure.

— **Očeta in mater obstretil.** V hiši mestnega poveljnika v Lvovu, generalmajorja Rimla se je zgodil nesrečen slučaj. Za božične praznike je prišel na obisk generalov sin, ki je pod božičnim drevesom poskušal pištolo - repetirko. Ta se je sprožila in je ranila generala in njegovo soprogo, poslednjo tako težko, da so jo morali prepeljati v sanatorij.

— **Uničenje romunskega petrolejskega ozemlja.** Iz Rumunije sta centralni državi pričakovali žito, živino in petrolej. Kako bo z žitom in z živino, še ne vemo, da pa petroleja ne bo dosti dobiti, to poroča iz Ploestija vojni poročevalec dr. Köstner v »Berliner Tageblattu«. Ta pravi, da je romunska vlada zapovedala, da na petrolejskih napravah ni ničesar uničiti, le stroje da je razložiti in odpeljati, olje pa zažgati. Vzlic temu sta dva Angleža dne 5. decembra začela zažigati posamične rafinerije. Na proteste nevtralnih ravnateljev sta Angleža odgovorila, da ima ententa dosti denarja in da bo po vojni že vse plačala. Major Thompson je lastnoročno užgal poslopje polno olja. Kakor so Angleži uničevali petrolejsko industrijo, tako so Francozi požigali romunske mline in zaloge žita in moke. Samo v okraju Cronova je romunski prefekt preprečil požiganje. Nemci so zdaj na delu, da popravijo škodo pri petrolejskih napravah in upajo na dober uspeh.

— **Moške in ženske kreposti.** Poznavalec sveta je objavil nekaj zanimivih svojih opazovanj o razločku med moškimi in ženskami. Med drugim pravi: Moški imajo povsem dolocene navade, ženske se znajo padevedno prilagoditi razmeram. — Moški ne bo poskusil zabiti žebelj v steno, če nima ključa; ženska vzame čevljev in rabi podplat ali pa krtačo ali kar ji sploh pride v roko. — Moški misli, da more razmašiti steklenico samo z odmaškom; ženska vzame škarje, nož, ali kar si bodi, ali pa potisne zamašek kratkotalno v steklenico. — Moški rabi britvev samo za en namen, ženska pa si reže z njo kurja očesa, spiči svinčnike in če treba olupi ž njo tudi krompir. Mož vrže pismo naglo v nabiralnik; ženska prečita vedno še enkrat naslov, pogleda, če je pismo zaprto in je denepotem počasi v nabiralnik. — Ženska pogleda vedno najprej konec vsake knjige in začne svojo beležnico popisovati obenem na različnih straneh, moški pa začenja v obeh slučajih od kraja. — Moški končuje pisma s podpisom, ženska napravi pod podpisom še vedno kako opomnjo.

— **Zunanji minister grof Otokar Czernin** pripada, kakor smo že poročali, nemškemu delu te stare grofov-ske rodbine, katera pa je skozi in skozi češkega izvora. Czerninovi s Chudenic so staroslovna češka plemenitaška rodbina, potomci nekdanjih čeških Drslavicov. Rod grofov Czerninov je dal češkemu narodu mnogo znamenitih mož in žen. Med ženami se spominja češka kulturna zgodovina zlasti pramatere sedanjega zunanjega ministra grofice Suzane Czerninove, katere korespondenca se nahaja v jindrichograškem arhivu, Grofica Suzana, ki je umrla l. 1654, je vedno s ponosom poudarjala, da je Čehinja in posluževala se je v svojih dopisih izključno le češkega jezika. Ko se je ženil njen sin Humpreht na Dunaju z Nemko, se mati Suzana ni mogla odločiti, da pride na svatbo. »Sem stara Čehinja, nemško sem že skoro pozabila, italijansko ali špansko ne znam; kaj bi delala v svatovski družbi?« Sinaha se je morala učiti češko, da je korespondirala s svojo taščo. Splošno spoštovana kot modra, veleizobražena žena je umrla grofica Suzana Czerninova komaj 54 let stara.

— **»Bog je označil meje Italije«.** Italijanski irredentisti se sklicujejo v svojih osvajalnih težnjah na Dantev stih iz »Pekla«, ki označuje Kvarner za mejo Italije. Ali sedaj jim ne zadostuje več samo Dante, sklicujejo se na samega Kristusa. Vkrstni kapeli cerkve sv. Petra v Rimu se nahaja na pokrovu sarkofaga cesarja Otona III. poseben spomenik iz pozlačenekovine, na katerega sredi se vidi zemljevid, v oči pada relief italijanskega polotoka, obkroženega od morja in obmejenega z Alpami. Na levo sedi Božji sin, ki polaga svojo levico na ono mesto medenega zemljevida, na katerem počinja Čadornj

že več nego jedno leto in pol svojo vojsko proti Avstrijcem. Konci Kristovih prstov počivajo po priliki na onem mestu, kjer se nahaja vzhodna meja Istre. Na desni sedi Bog oče in nad tem področjem drži svojo roko za blagoslov. Nad zemsko kroglo lebdijo obdan z velikim sijajem, golob, podoba sv. Duha. Italijansko armadno vodstvo je dalo napraviti fotografije posnetke tega kipa in D'Annunzio so naprosili, naj sestavi primerne besede k sliki. Sedaj se čita na poštnih dopisnicah naslov »Bog je označil meje Italije« s pesmijo, da Kristova ljubezen hoče z iztegnjeno roko imeti na veke nazaj ono, kar je bilo Italijanom vzeto. Na milijone takih dopisnic se razdaja na fronti. Pa naj še kdo dvomi nad svetostjo italijanskih zahtev!

* Naša beseda. Tea Červenkova razpravlja v praški »Union« o moči besede v materinem jeziku. Ta beseda je včasih edino orožje, ki nam ostaja. Za vsak narod je beseda njegovega materinega jezika v najvišji meri dragocena. Pisateljica pravi: Naša beseda nam (Čehom) je bila edini vir življenja, naše edino veselje in edina nada. In je še sedaj edina nada beseda v našem dragem materinem jeziku, naj je že natisnjena ali nam je govore z odra doli. Beseda je bila, in le beseda, ki nas je iz globokega obnemoglega sna, v kateri smo zapadli po Beli Gori, vzdramila zopet k življenju. Beseda knjig je postala živa beseda. V začetku je bila beseda in je tudi danes glavna stvar. V Nemčiji je postala sedaj prehranjevalni. Vse se tam zapira, le gledališča ostajajo tam odprta. Ljudstvo potrebuje razvedrila, potrebuje vzvišene hrane, ker navadne pogreša, vsaj v glavnih delih. Gledališča se ne smejo zapreti, je rekel kancelar. Beseda pesnikov bo hranila igralce, beseda bo delovala, da se vsaj za ure pozablja na težke čase. V Rusiji rešuje beseda pred strelskim jarkom. Žurnalisti so odvezani od vojaške službe. Beseda je torej od najvišjih instanc pripoznana kot kulturni, močan faktor. Knjige, dnevni listi, gledališča, to so govorniške propovednice besede. Za vsak narod je gledališče neizmerno važno. Čim višje stoji dramatična umetnost, tem višja je kultura in naobrazba. Vsako gledališče je dobrota. Mnogo gledališč multiplicira dobroto. Tudi v bodoči dobi miru bomo zelo potrebovali besede in jo cenili. Popravi naj, kar je meč zagrešil! Spoštujte torej besedo. Vpletala bo nebeškega cvetja mirovnega veselja v zemsko življenje. Spoštujte govorjeno in tiskano besedo v gledališču in v knjigi. To pa iz pametnih razlogov nagona po samohranu in iz izpoznanja prave domovinske ljubezni. Naša beseda je naše duševno bogastvo, naša duševna samostojnost. Tega ne smemo pozabljati nikdar in moramo imeti vedno pred očmi — to moramo vedno spoštovati, pospeševati, braniti in ljubiti — svojo besedo.

— Razpisani sta ravnateljski mesti na l. državni gimnaziji in na nemški gimnaziji v Ljubljani. Prošnje do 15. januarja 1917.

Ob sklepu lista.
Rimnicul-Sarat zavzet.

Berolin, 27. decembra. (Kor. ur.) Vojflov urad poroča dne 27. decembra zvečer:

Z zapadne in vzhodne fronte nič novega.

V Velikem Vlaškem je Rimnicul-Sarat zavzet.

Vzhodno Dojranskega jezera so bili angleški napadi odbiti.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 26. decembra: Mile Cačič, pešec, v rezervni vojaški bolnišnici v Marijanišču.

Dne 27. decembra: Jera Čajhen, kuharica, 73 let, Radeckega cesta 9. — Ivan Jasenc, trgovec, 59 let, Stari trg 11 a. — Teodor Tomek, pešec, v rezervni vojaški bolnišnici na obrtni šoli. — Stanko Indof, sin posestnika in monterja, 2 meseca, Hradeckega vas 14.

Darila.

Darilo namesto venca. Častniki in vojaški uradniki garnizijske bolnišnice št. 8 počastili so spomin umrlega gospoda primarija in višjega medicinskega svetnika dr. Emil Bocka s tem, da so darovali 153 K za oskrbo v vojni oslepelih vojakov namesto venca na njegovo krsto.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.
Lastnica in tisk »Narodne tiskarne«.

Česti pojavi bolečin v prsih pri mnogih ljudeh imajo svoj vzrok v tem, da mnogi napravijo prsa nepristopna svežemu zraku. Take bolečine po pravici nazivljemo »oblačilno bolezen«. Ako so prsa razgaljena, je obtok krvi živahnejši in bolečine se sploh ne morejo pojaviti. Zato so pri plemenih, ki se tako oblačijo, bolečine v prsih redka prikazen. Da se prsa utrdijo, priporočamo masažo, gornjega dela telesa s Fellerjevim bolečine tolažečim rastlinskim esencnim fluidom z zn. Elsafluid. To poživljuje obtok krvi in utrjuje telo proti vplivom vremenske spremembe. Tako vdrgavanja dobro denejo ljudem, ki so bolni na prsih. Predvojne cene. 12 steklenic tega izbornega domačega zdravila pošlje za 6 K franko lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 238, Hrvaško Naročite obenem tudi Fellerjeve milo odvajajoče rabarbarske kroglice z znamko Elsa-kroglice, franko 6 škatljice 4 K 40 v. Obe izvrstni domači zdravili sta bili na več razstavah odlikovani. Na tisoče pohvalnih pisem. Učinkujejo sigurno, zato naj bodo vedno pri hiši. (t)

Odvetniškega koncipijenta sprejemem v svojo pisarno.

Prijave na
dr. Fran Novak,
advokat v Ljubljani.

Božično in novoletno :: veselje ::
napravite svojem, ako jim naročite **Maroltove narodne pesmi.**
Glej dnevne vesti. 4240

Učenka za modistovsko obrt sprejme
Minka Horvat, modistka, Stari trg 21.
Kot učenka se sprejme le Ljubljanka.

Sprejme se :
kleparski pomočnik :
kot poslovodja. Plača po dogovoru. Pismene ponudbe na **Fran Gradisar, Rimška cesta št. 14.** 4275

Dve velike prazne sobe

ena se lahko vporabi kot kuhinja, se odda s 1. prosincem 1917. 4269

Domebranska cesta št. 1, I. nadstropje.

Iščem zanesljivo prodajalko

katera je izvežbana trgovine papirja in galanterije. Vstop takoj. 4273

Fr. Jglič, Ljubljana, Mestni trg 11.

Iščem stanovanje in hrano

za dijaka l. drž. gimnazije. Plačilo postranske stvar, zahteva se strogost in red.

Naslov pove upravn. »Slov. Narod«. 4278

Sprejmeta se boljši

krojaški pomočnik in pomočnica za delo na roko. 4271

J. Ahčin, Sv. Petra cesta št. 11/1.

Gospodična

18 let stara; želi nastopiti službo **kontoristinja** ali **agencijskega**. Izurjena v slovenski in nemški stenografiji, strojepisju in laščini. 4277

Naslov pove upravn. »Slov. Narod«.

Kontoristinija

z večletno prakso zmožna knjigovodstva, stroje pisja in »ploč vseh pisarniških del, želi službo premeniti.

Ponudbe pod »Kontoristinija 10/4218« na upravn. »Slov. Narod«.

Prodaja se takoj :
zaloga modnega blaga
po nizki ceni. 4270

Ponudbe pod »Modno blago« na upravn. »Slov. Narod«.

Trgovina mešane stroke

s trafiko
se da takoj v sejem.

Jos. Vrečko, Bizeljsko.

Prazne vreče

vseh vrst in v vsaki množini kupuje vedno ter plačuje najdražje

trgovska tvrdka

J. Kušlan, Kranj, Gorenjsko. 3729

Globoko potrti naznanjamo, da je naš odkritosrčni, dobri prijatelj gospod

Ivan Jasenc

trgovec v Ljubljani na Starem trgu šte. 11 a

dne 27. decembra nenadoma preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v petek, dne 29. decembra 1916 ob pol 3. uri popoldne iz mrtvaške veže pri sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu.

Dobremu prijatelju bodi ohranjen prijazen spomin.

V LJUBLJANI, 28. decembra 1916.

Žalujoči prijatelji.

Šivalni stroji

„Singer“ in „Kaysor“ s podolgastrim, okroglim čolnicom, Central-Bobbin za dom in rokodelstvo se kupijo najbolje in najceneje pri Urni

A. WEISSBERG, tvorniška zaloga
Dunaj II., Untere Donaustrasse 23/III.

Hitro razpošiljanje na vse železniške postaje. — Cenovniki v slovenskem jeziku zastoj. 2886

Objava.

Posojilnica v Črnomlju

reg. zadruga z neom. zavezo

obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1917 do preklica po

3½%.

Nabojstvo.

Pianine, glasovirje, Orchestrone, električne glasovirje.

S. KMETETZ

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica št. 26.

Kmečka hranilnica in posojilnica
v Šmartnem pri Litiji
obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1917 po

4%.

POSOJILNICA V LOGATCU

obrestuje hranilne vloge od novega leta 1917 naprej do preklica po

4%.

Ravnateljstvo.

Odvetnik dr. Dragotin Treo

naznanja p. n. klijentom in udeležnim strankam, da posluje od 1. januarja 1917 dalje dopoldne — na prijavo tudi popoldne — v posebnih prostorih g. dr. Karl Trillerjeve pisarne v Ljubljani, Dalmatinova ulica 7, pritličje.

1 liter izvrstnega jedilnega olja za 1 K

si lahko naredi vsak sam iz mojega edino pravega in najbolj priporočljivega

Caraghee „Morskega mahu“

s priloženimi dodatki in z natančnim navodilom. — Opozarjam pa cenjene moje odjemalce, da se prodaja različnih vrst mahu in drugih podobnih reči za napravo olja. — Iz mojega

Caraghee „Morskega mahu“

in po mojem natančnem navodilu napravljeno olje se ne loči nič od pravega olja ter se obdrži več tednov. Na stotine priporočilnih pisem vsakemu razpolago. — Po pošti se pošilja najmanj 6 zavitev.

Razpošiljalnica **Ivan Urek, Ljubljana št. 6, Mestni trg 13.**

Brez pomisleka!!

Jos. Petelinca

šivalni stroji
najlepše in časa najprimernejše

novoletno darilo.

Ti stroji znamke »Gritzner« in »Afrana« so najboljše sedanosti, šivajo, vežejo (štikajo), krpa (mašijo) perilo in nogavice, ter imajo 10 letno pismeno garancijo, krogliččen brezšumen tek ter biserni ubod. Vedno v zalogi praprste in luxus opreme, ter stroje najnovejših sistemov. Cene še stare in zmerne. Pouk v ravnanju z strojem kot tudi umetno vezenje, krpanje ter šivanje z aparati vsak čas in povsod brezplačno. 4194

Cim preje kupiš, ceneje kupiš in dobro le:
v Ljubljani, Sv. Petra nasip št. 7
blizu frančiškanskega mostu, levo ob vodl, 3. hiša pri

Jos. Petelinca.

Dostava strojev takoj.